

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/97/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4211010345
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4211010345.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a sudcov JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci proti obžalovanému A. N., pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 2 písmeno a, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona a iný prečin, o odvolaní obžalovaného Juraja Štefulu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo 27.03.2014, sp. zn. 1T/86/2011, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 09.10.2014, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku s a odvolanie obžalovaného A. N. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný A. N. (ďalej len „obžalovaný“) v bodoch 2/ až 5/ rozsudku uznaný vinným z pokračovacieho prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 2 písmeno a/, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 194 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

2/ dňa 9. februára 2011 v presne nezistenom čase v poobedňajších hodinách v Komárne na Staničnej ulici po predchádzajúcej slovnej dohode sa spoločným konaním vlámali do bytu č. XXX/X tak, že obžalovaný A. N. hasákom vylomil vchodové dvere vedúce do bytu a následne vošiel do bytu, odkiaľ odcudzil železnú pokladničku s finančnou hotovosťou v sume 8 850 eur a notebook značky B. K XX v hodnote 400 eur spolu s nabíjačkou v hodnote 30 eur a taškou čiernej farby v hodnote 30 eur, pričom obžalovaný M. K. počas toho čakal pred obytným domom č. XXX v zaparkovanom motorovom vozidle značky AUDI a sledoval okolie za tým účelom, aby včas upozornil obžalovaného A. N. pre prípad, že sa niekto priblíži k obytnému domu, následne z miesta odcudzenými vecami ušli, pričom týmto konaním spôsobili pre poškodeného P. K., narodeného XX. januára XXXX, škodu vo výške 9 310 eur,

3/ dňa 9. februára 2011 od 9.00 hod. do 10.00 hod. v P. po predchádzajúcej slovnej dohode sa spoločným konaním vlámali do rodinného domu č. 21 tak, že obžalovaný A. N. preskočil oplotenie dvora rodinného domu, následne páčidlom vypáčil dvojkridlové plastové okno a cez takto vzniknutý otvor vnikol do rodinného domu, odkiaľ z obývacej miestnosti odcudzil šperkovnicu, v ktorej s nachádzali šperky zo zlata, a to 13 ks dámskych prsteňov, 3 retiazky, prívesok zobrazujúci Pannu Máriu, 2 ks dámskych náramkov, mužský náramok, 4 páry dámskych náušnic, 1 pár detských náušnic, 2 ks zlatých mincí U. A. a zlomkové zlato o hmotnosti 30 g, ďalej z obývacej miestnosti odcudzili 4 ks dámskych náramkových hodínok a cestovný pas vystavený na meno N. M., nar. 7. septembra XXXX, pričom obžalovaný M. K. počas toho čakal na ulici v blízkosti rodinného domu v zaparkovanom motorovom vozidle zn. B. a sledoval okolie za tým účelom, aby včas upozornil obžalovaného A. N. pre prípad, že sa niekto priblíži k rodinnému domu, následne z miesta s odcudzenými vecami ušli, pričom týmto konaním spôsobili pre poškodenú N. M., narodenú XX. augusta XXXX, odcudzením vecí škodu vo výške 1 685 eur a poškodením okna vo výške 85,50 eur,

4/ dňa 9. februára 2011 v čase od 8.00 hod. do 13.00 hod. v E. na Ulici S. panoráme po predchádzajúcej slovnej dohode sa spoločným konaním vlámali do rodinného domu číslo XXXX/XX tak, že páčidlom vypáčili riadne uzamknuté dvere na terase rodinného domu, následne obaja vnikli do rodinného domu, kde z obývacej miestnosti odcudzili zlatý príviesok s gravírovaním „X. boys L.“ v hodnote 12 eur a z kúpeľne nachádzajúcej sa na poschodí rodinného domu odcudzili pánsky parfém značky Bvlgari v hodnote 68 eur, následne z miesta s odcudzenými vecami ušli, pričom týmto konaním spôsobili pre poškodeného P. R. S., narodeného 1. júna 1954, odcudzením vecí škodu vo výške 80 eur a poškodením dverí škodu vo výške 80 eur,

5/ dňa 9. februára 2011 v čase od 8.00 hod. do 22.00 hod. v E. na C. ulici po predchádzajúcej slovnej dohode sa spoločným konaním vlámali do rodinného domu číslo XXXX/XX tak, že presne nezisteným spôsobom vnikli do riadne oploteného dvora rodinného domu, kde obžalovaný A. N. rukami odstránil sieťku proti hmyzu a vytlačil okno na detskej izbe domu, cez takto vzniknutý otvor vnikol do rodinného domu a zo spálne odcudzil zlaté šperky a hodinky v hodnote 595 eur, finančnú hotovosť v sume 2 900, pánsky parfém zn. Chanel a dámske parfémové zn. Chanel a zn. Dior v celkovej hodnote 285 eur, notebook zn. Asus s príslušenstvom v hodnote 400 eur, jarnú bundu, telefónny prístroj a fotoaparát, pričom obžalovaný M. K. sledoval okolie pred oknom na dvore rodinného domu, následne z miesta s odcudzenými vecami ušli, pričom týmto konaním spôsobili pre poškodenú G. D., narodenú 19. M., škodu vo výške 4 180 eur.

Za to mu bol podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona, § 37 písmeno h/, písmeno m/ Trestného zákona a § 49 odsek 2 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody 2 roky nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť, aby spoločne a nerozdielne s M. K. nahradil škodu poškodeným a to P. K. vo výške 9.310,--eur, N. M. vo výške 1.770,50 eur, P. R. S. vo výške 160,--eur a G. D. vo výške 4.180,--eur. Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku boli poškodení N. Demáčková, P. R. S. a G. D. so zvyškami nárokov na náhradu škody odkázaní na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, prostredníctvom svojej obhajkyne podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil tým, že okresný súd nesprávne vyhodnotil výpovede jednak obžalovaných a jednak svedkov K., K., C. a B. a naopak výpovede svedkov N. N. a R. O. a Z. Z. N., ktoré svedčia v jeho prospech a potvrdzujú jeho obhajobu, ktorá spočíva v existencii skutočných dôkazov popierajúcich akýkoľvek súvis s vykonaním trestného činu. Poukázal na to, že ku skutku sa v štádiu prípravného konania priznal z donútenia, z agresívneho správania príslušníkov polície. Poukázal na výpoveď spoluobžalovaného, ktorý nevie písať ani čítať a jeho zápisnica bola vyhotovená na úrovni rozumovej a psychickej vyspelosti výpovede v nej obsiahnutej, takto však M. K. vypovedať nemohol, o čom svedčia aj znalecké posudky. Poukázal na zmenu výpovede spoluobžalovaného na hlavnom pojednávaní a jeho tvrdenie, že taktiež bol k svojej výpovedi príslušníkmi polície prinútený. V tejto súvislosti jeho otec podal aj podnet na správanie sa príslušníkov polície, ktorým sa zaoberala inšpekcia Ministerstva vnútra SR. Taktiež vytkol súdu I. stupňa, že sa nezaoberal preskúmaním zákonnosti postupu vykonania domovej prehliadky na adrese jeho bydliska. Neboli naplnené ani objektívne ani subjektívne znaky prečinu, za ktorý bol odsúdený, poukázal na chyby vo vyšetrovaní a dokazovaní a navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu I. stupňa na nové konanie.

Obžalovaný sa na verejné zasadnutie krajského súdu nedostavil, svoju neúčast' ospravedlnil prostredníctvom svojej obhajkyne, o verejnom zasadnutí bol riadne a včas upovedomený. Za splnenia zákonných podmienok uvedených v ustanovení § 293 odsek 5 Trestného poriadku krajský súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrvala na písomných dôvodoch odvolania obžalovaného, zdôraznila hodnovernosť výpovedí N. a O. a oboch obžalovaných na hlavnom pojednávaní. Odsúdený K. si nepodal odvolanie len z toho dôvodu, že bol s trestom spokojný a poukázala na to, že vzhľadom na zlý zdravotný stav matky obžalovaného a narušené vzťahy medzi jeho rodičmi, starostlivosť o svoju matku zabezpečuje obžalovaný a kritického dňa bol u Z. N..

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedla, že rozsudok súdu I. stupňa považuje za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch a navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa primerane odôvodnil tak, ako mu to ukladajú príslušné ustanovenia Trestného poriadku, keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Stručne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel skutkové zistenia. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval pri posudzovaní jeho konania v otázke viny, pri ukladaní trestu a náhrade škody.

Krajský súd, rovnako ako súd I. stupňa, mal za nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutkov popísaných vo výroku napadnutého rozsudku. Medzi konaním obžalovaného a vzniknutým následkom existuje príčinná súvislosť. Krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu I. stupňa o preukázaní zavinenia obžalovaného, poukazujúc pri tom na vyhodnotenie dôkazov súdom I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, v ktorom sa súd I. stupňa dôsledne vysporiadal s dôkazmi, na základe ktorých mal zavinenie obžalovaného preukázané. Taktiež sa dôsledne vysporiadal s obhajobou obžalovaného, najmä v časti, prečo túto považoval za účelovú a nelogickú a nepotvrdenú svedkami, na výpovede ktorých sa obžalovaný odvoláva ako na výpovede, ktorými mala byť potvrdená skutočnosť, že kritického dňa sa na mieste skutkov popísaných vo výroku napadnutého rozsudku nenachádzal. Krajský súd sa stotožňuje s úvahami súdu I. stupňa, na základ ktorých mal zavinenie obžalovaného zo spáchania skutkov za preukázané. Svoje úvahy súd I. stupňa správne založil na výpovedi obžalovaného, v ktorej sa priznal k spáchaniu skutkov a na úvahách, že zmeny jeho výpovedí v ďalšom štádiu konania sú účelové a odôvodnenie zmien týchto výpovedí zo strany obžalovaného nie je vierohodné a logické. Pokiaľ ide o namietanú nezákonnosť výpovede obžalovaného, v ktorej sa mal priznať k spáchaniu trestného činu, aj s týmito námietkami sa súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku vysporiadal, keď poukázal na to, že zákonnosť procesných postupov polície pri výsluchu nenamietal, nenamietal to ani pri výsluchu za prítomnosti svojej obhajkyne a navyše k danému krajský súd dodáva, že za účelom zákonnosti jeho prvej výpovede bolo vykonané súdom I. stupňa potrebné dokazovanie výsluchom príslušníkov polície, ktorí vykonávali výsluch v tom čase obvineného, resp. osôb, ktoré boli pri tomto výsluchu prítomné. Preto niet žiadneho dôvodu na odlišné posudzovanie zákonnosti získania výpovede obžalovaného, v ktorej sa priznal k spáchaniu skutkov a jeho ďalších výpovedí, a to aj v súvislosti s ďalšími dôkazmi, ktoré korešpondujú práve s jeho výpoveďou, v ktorej sa k spáchaniu skutkov priznal. Navyše k danému krajský súd dodáva, že aj vo svojej výpovedi pred sudcom pre prípravné konanie uvádzal, že kritického dňa vozil motorovým vozidlom, toho času už odsúdeného spolupáchateľa, čo je však v rozpore s jeho obranou produkovanou v ďalšom konaní. Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd konštatuje, že zavinenie obžalovaného bolo vykonanými dôkazmi preukázané bez dôvodných pochybností a preto vyhodnotil jeho odvolacie námietky ako nedôvodné.

Súd I. stupňa nepochybil, keď konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 2 písmeno a/, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom

podľa § 20 k § 194 odsek 1 Trestného zákona a to z dôvodov uvedených v právnej vete napadnutého rozsudku. V napadnutom rozsudku súd I. stupňa náležite odôvodnil tak skutkové zistenia, ako i právnu kvalifikáciu konania obžalovaného a krajský súd, ktorý dospel k rovnakým vecným a právnym záverom, preto v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktoré si v plnom rozsahu osvojil.

Po preskúmaní výroku o treste uloženom obžalovanému napadnutým rozsudkom, krajský súd zistil, že súd I. stupňa pri určení druhu trestu, jeho výmery a účelu postupoval v súlade s kritériami uvedenými v § 34 odsek 1 - 5 Trestného zákona a trest uložený obžalovanému preto aj krajský súd považoval za primeraný a zodpovedajúci zákonu a preto krajský súd aj vo výroku o treste odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdom I. stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje. Výrok o náhrade škody krajský súd považuje za vecne správny a zákonný.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 písmeno a/ až e/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výroku o vine alebo výroku o treste odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku súdu I. stupňa v jeho prospech, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať ďalší riadny opravný prostriedok.